VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

meū sup uos roborarem uos ore meo et
mouerem labia mea quasi parcens uobis
Si quid agam Si locutus fuero nō qeset
dolor meus et si tacuero non recedet a me
Nunc aut opsit me dolor mis et i nichilū
redacti sunt omnes art mei Surge mee
testimoniū dicunt contra me et suscitatur
falsiloquus adusus faciem meam condices
michi Colligit furorem suum i me et cōmi
nans m i fremuit contra me dentibus suis
Hostis mis terribilib oculis me intuitus e
Aperuerunt sup me ora sua exprobrantes
pulserunt maxillā meam saciati sūt pe
nis meis Conclusit me ds apud iniquum
et manib impioꝝ me tradidit Ego ille qn
dam opulentus repente contritus sum
tenuit ceruicem meam confregit me et po
suit me sibi quasi signū Circumdedit me
lanceis suis et uulnauit lumbos meos nō
pepcit et effudit i terram uiscera mea Con
cidit me uulnere sup uulnus irruit i me
quasi gygans Sacciū consui sup cutem
meā et operui cinere carnem meam Facies
mea intumuit a fletu et palpebre mee cali
ginis Hec passus sum absq iniquitate
manus mee cū herem mundas ad deum
pces Terra ne opias sanguinē meū neq
inueniat i te locum latendi clamor meus
Ecce enim i celo testis meus et consc mis i
excelsis Verbosi amici mei ad dm stillat
oculus mis Atq utinā sic iudicaret uir cū
do quoū iudicatur filio hominis cū colle
ga suo Ecce enī breues anni transeūt et
semitam p quā non reuitat ambulo Spc
mis attenuabitur dies mei breuiabunt
et solū m sup est sepulchrū Non peccaui
et i amaritudinib morabitur oculus meus
Libā me et pone me iuxta te et cur uis ma
nus pugnet contra me Cor eoꝝ longe
fecisti a disciplina et ꝓterea nō exaltabit
Predam polliceantur socis et oculi filiorꝝ ei
deficient Posuit me quasi i pūbū uulgi
et exemplū suū coram eis Caligauit ad

i dignacionē oculus mis et membra mea qi
ad nichilū redacta sunt Stupebāt iusti
sup hoc et innocens contra ypocritā suscita
bitur Et tenebit iustus uiam suā et mun
dis manib addet fortitudinē Igitur uos
oms conuertimini et uenite et nō inueniam
i uobis ullū sapientē Dies mei transierūt
cogitaciones mee dissipate s torquentes
cor meū Noctem uerterunt in diem et rur
sum post tenebs spero lucem Si sustinue
ro infernus domus mea e i tenebs straui
lectum meum Putredini dixi pater meus
es mater mea et soror mea uermib Vbi
est g nunc pcestolacio mea et paciēciam
meam quis considerat In pfundissimū ifer
nū descendent omnia mea Putas ne salē
ibi erit requies m Ende sū Baldisiuites dix.

Usq ad quem finem uerba iactabis In
telligē pus et sic loquamur Quare re
putati sumus ut iumenta et sordimus coā
te Quid pdis animā tuam i furore tuo Nū
quid ꝓter te delinquetur tra et transfē
tur rupes de loco suo Nonne lux impū
extinguetur nec splendebit flamma ig
nis ei Lux obtenebrescet i tabnaculo
illi et lucerna que sup eum e extinguetur
Artabunt gressus uirtutis eius et ꝓpiciabit
eū consiliū suū Intrusit enim in rete
pedes suos et i maculis ei ambulat tenebr
planta illi laqueo et exardescet contra eū
sitis Abscondita est i terra pedica ei et
decipula illi sup semita Vndiq terrebūt
eum formidines et inuolient pedes ei Atte
nuetur fame robur eius et inedia suadat
costas illi Deuoret pulchritudinē cutis ei
consumat brachia illi pmogenita mors.
Auellatur de tabernaculo suo fiducia ei
et calcet sup eū quasi rex interitus Habitet
i tabnaculo ꝓ illi socii ei qui nō e aspergā
tur i tabernaculo eius sulphur Deorsum
radices eius siccent sursū aut atteratur
messis ei Memoria illi pereat de terra
et non celebretur nom ei i plateis expellat